

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 32/16
Λουξεμβούργο, 17 Μαρτίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-695/15 PPU
Shiraz Baig Mirza κατά Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα, βάσει του κανονισμού Δουβλίνο III, να προωθεί αιτούντα διεθνή προστασία προς ασφαλή τρίτη χώρα ανεξαρτήτως του αν είναι ή όχι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως

Το κράτος μέλος μπορεί να κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής ακόμη και αφότου αναγνωρίσει ότι είναι υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση, κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, και αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα

Ο Shiraz Baig Mirza, Πακιστανός υπήκοος, εισήλθε παρανόμως στο ουγγρικό έδαφος από τη Σερβία τον Αύγουστο του 2015. Στις 7 Αυγούστου 2015 υπέβαλε μια πρώτη αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ουγγαρία. Ενόσω εκκρεμούσε η εξέταση της αιτήσεώς του, ο S. Mirza εγκατέλειψε τον τόπο υποχρεωτικής διαμονής που του είχαν ορίσει οι ουγγρικές αρχές. Με απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2015, οι ουγγρικές αρχές σταμάτησαν τη διαδικασία εξέτασής της αιτήσεως για τον λόγο ότι ο αιτών την ανακάλεσε σιωπηρώς.

Στη συνέχεια, ο S. Mirza συνελήφθη στην Τσεχική Δημοκρατία στην προσπάθειά του να εισέλθει στην Αυστρία. Οι τσεχικές αρχές ζήτησαν από την Ουγγαρία να αναλάβει εκ νέου τον ενδιαφερόμενο, αίτημα που έγινε δεκτό από την Ουγγαρία. Ο S. Mirza υπέβαλε τότε δεύτερη αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ουγγαρία. Στις 19 Νοεμβρίου 2015 οι ουγγρικές αρχές απέρριψαν την αίτηση αυτή ως απαράδεκτη, χωρίς να την εξετάσουν επί της ουσίας. Συγκεκριμένα, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, όσον αφορά τον αιτούντα, η Σερβία έπρεπε να θεωρηθεί ασφαλή τρίτη χώρα.

Ο S. Mirza προσέφυγε κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósága (δικαστήριο διοικητικών και εργατικών διαφορών του Debrecen, Ουγγαρία). Το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διευκρινίσει αν ο S. Mirza μπορεί να προωθηθεί προς ασφαλή τρίτη χώρα παρά το γεγονός ότι, κατά τα φαινόμενα, οι τσεχικές αρχές δεν είχαν ενημερωθεί για την ουγγρική νομοθεσία που προβλέπει την προώθηση των αιτούντων διεθνή προστασία προς τρίτες ασφαλείς χώρες και την πρακτική που ακολουθούν σχετικά οι ουγγρικές αρχές.

Δεδομένου ότι S. Mirza τελεί υπό κράτηση, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως εξετάσθηκε με την επείγουσα προδικαστική διαδικασία, την οποία προβλέπει ο Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο επισημαίνει καταρχάς ότι κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα προωθήσεως αιτούντος διεθνή προστασία προς ασφαλή τρίτη χώρα και αφού αυτό αναγνωρίσει ότι είναι υπεύθυνο να εξετάσει, κατ' εφαρμογή του κανονισμού Δουβλίνο III¹, την αίτηση διεθνούς προστασίας και αναλάβει εκ νέου αιτούντα ο οποίος εγκατέλειψε το συγκεκριμένο κράτος πριν εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας όσον αφορά την πρώτη του αίτηση διεθνούς προστασίας.

¹ Κανονισμός 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιатύπωση) (ΕΕ L 180, σ. 31).

Περαιτέρω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, στις περιπτώσεις που το υπεύθυνο κράτος μέλος (εν προκειμένω, η Ουγγαρία) αναλαμβάνει εκ νέου αιτούντα διεθνή προστασία, ο κανονισμός Δουβλίνο III δεν επιβάλλει σε αυτό την υποχρέωση να ενημερώνει το κράτος μέλος το οποίο προβαίνει στη μεταφορά (εν προκειμένω, την Τσεχική Δημοκρατία) σχετικά με την εθνική του νομοθεσία που διέπει την προώθηση των αιτούντων διεθνούς προστασίας προς τρίτες ασφαλείς χώρες ή την πρακτική που ακολουθούν σχετικά οι αρχές του.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει επίσης ότι η μη διαβίβαση των σχετικών πληροφοριών μεταξύ των δύο εμπλεκόμενων κρατών δεν προσβάλλει το κατοχυρούμενο στο δίκαιο της Ένωσης δικαίωμα του αιτούντος να ασκήσει αποτελεσματική προσφυγή κατά, αφενός, της αποφάσεως μεταφοράς του και, αφετέρου, της αποφάσεως επί της αιτήσεώς του για διεθνή προστασία.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι το δικαίωμα του αιτούντος διεθνή προστασία να ζητήσει, σε περίπτωση όπως η επίδικη, να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της αιτήσεώς του, είτε στο πλαίσιο της διαδικασίας που διεκόπη προηγουμένως είτε στο πλαίσιο νέας διαδικασίας, χωρίς η σχετική αίτηση να θεωρηθεί ως νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, δεν στερεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος τη δυνατότητα να απορρίψει την αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη ούτε του επιβάλλει την υποχρέωση να συνεχίσει την εξέταση της αιτήσεως από ορισμένο στάδιο της διαδικασίας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106